

ŽUPNE OBAVIJESTI

PONEDJELJAK - sv. *Mauricije* – 7.30 + Vugrinec Stjepan god.

UTORAK - sv. *Pio* – 7.30 + Jagačić Mijo god.

SRIJEDA - kapelica – 7.30 + Bodalec Stjepan i Josip i rod. Plasaj

ČETVRTAK – 7.30 + Tuđan Ivan, Marija, Stanislav i Pavao

PETAK–sv. *Kuzma i Damjan* 7.30+Kosec Marija, Ivan i Stjepan Mlakar

SUBOTA - sv. *Vinko Paulski* – 18.00 - skupna sv. misa!

NEDJELJA – 26. KROZ GODINU

7.30 + župna

9.30 + Videc Pavao

11.00 + Vugrinec Slavko i Katarina

ŽUPNE AKTIVNOSTI: dječji zbor - nedjelja u 10.00;
ministranit - subota u 10.00.

Iduće nedjelje nakon sv. mise u 11.00 sati biti će roditeljski sastanak za roditelje učenika 3. razreda Osnovne škole (prvopričesnici).

Sveti Kuzma i Damjan (26. rujna)

Sveti Kuzma i Damjan († oko 287. g.) bili su ranokršćanski mučenici rođeni u Arabiji, koji su se bavili liječništvom u Egeji (današnji grad Ayas u Turskoj), a zatim u rimskoj provinciji Siriji. Za svoje usluge nisu primali plaću, zbog čega im je nadimak bio *anargyroi* (bez srebra); ovime su mnoge pridobili na prelazak na kršćansku vjeru. Blagdan sv. Kuzme i Damjana slavi se prema katoličkom kalendaru 26. rujna. Tijekom proganjanja kršćana za vrijeme cara Dioklecijana, Kuzma i Damjan bili su uhićeni naredbom prefekta rimske provincije Kilikije zvanog Lizija, koji je naredio mučenje kako bi ih natjerao da se odreknu kršćanstva. Prema legendi, ostali su vjerni svojoj vjeri izdržavši vješanje na križu i kamenovanje. Konačno su pogubljeni odrublivanjem glave. Mučeništvo su s njima podijelila i njihova mlađa braća Antim, Leontije i Eprepije. Njihovo najpoznatije čudo bilo je presađivanje noge nedavno preminuloga Etiopljanina pacijentu bijelcu, što je česta tema mnogih slika i iluminacija. Sveti Kuzma i Damjan smatraju se zaštitnicima liječnika i kirurga, a ponekad se u umjetnosti prikazuju s medicinskim simbolima i amblemima. Spominju se u katoličkoj liturgiji, i to u litaniji svetaca.

Urednik: Tin Jurak; Odgovara: Josip Hadrović, žpk.
rujan, 2014. Široke Ledine 4, Trnovec, web: www.zupa-trnovec.hr
e-mail: zupnilistic.trnovec@gmail.com, info@zupa-trnovec.hr

ŽUPA MAJKE BOŽJE SNJEŽNE - TRNOVEC

ŽUPNI LISTIĆ

Godina VI.

broj 43 (304)

21. rujna 2014.

25. NEDJELJA KROZ GODINU

Pričesna pjesma

Naredbe si svoje dao
da se brižno čuvaju.
O, kad bi čvrsti bili
putovi moji
da tvoja čuvam
pravila!

Knjiga proroka Izaije Iz 55, 6-9

Tražite Gospodina dok se može naći,
zovite ga dok je blizu!
Nek bezbožnik put svoj ostavi,
a zlikovac naume svoje.
Nek se vrati Gospodinu
koji će mu se smilovati,
k Bogu našem jer je velikodušan u praštanju.
Jer moje misli
nisu vaše misli
i puti moji
nisu vaši puti,
govori Gospodin.
Visoko je iznad zemlje nebo:
tako su visoko puti moji iznad vaših putova,
i misli moje iznad vaših misli.

OSMIJEH U ZORU

Follereau je posjetio bolnicu za gubavce na jednom otoku na Pacifiku. Mjesto nepodnošljivih strahota. Živi mrtvaci, očaj, zapomaganje, rane, osakaćeni ljudi.

Pa ipak, u cijeloj toj pustoši, neki bolesni starac uspio je sačuvati žarki sjaj u očima i osmijeh na licu. Trpio je u tijelu kao i svi ostali njegovi supatnici, ali je pokazivao izuzetnu živost i ljubazno se ophodio prema drugima. Znatiželjan zbog tako čudesnog ponašanja među jadnim očajnicima, Follereau je tragao za objašnjenjem pitajući se: što je tom čovjeku davalo izuzetnu snagu, te je živio vedro unatoč svemu što ga je snašlo? Pratio ga je potajno i otkrio da svako jutro, u ranu zoru, starac odlazi na isto mjesto uz rub žičane ograde koja je opasivala bolnicu.

Tamo bi sjeo i čekao. Nije promatrao izlazak sunca, niti divote zore na Pacifiku. Čekao bi sve dok se s druge strane ograde ne bi pojavila starija žena s finim borama na licu i s očima u kojima se zrcalila blagost. Žena nije govorila. Kao da je donijela samo taj svoj tihi i neupadljivi osmijeh. Starac, ozaren tim osmijehom, također se blago smiješio.

Sporazumijevanje šutnjom trajalo je nekoliko minuta, a nakon toga starac bi se digao i vratio u kolibu. Ponavljao je to svakog jutra. Bilo je to nešto poput njegove svakodnevne pričesti. Gubavac je, okrijepljen i ohrabren smiješkom one žene, mogao podnijeti dan koji je bio pred njim. Tako iz dana u dan.

Kad ga je Follereau upitao tko je ta žena, gubavac mu je odgovorio:

»To je moja supruga!« Zatim je nakon kratke šutnje dodao: »Prije nego sam došao ovamo, ona me je kriomice liječila svime što je sama pronalazila. Vrač joj je bio dao neku mast kojom bi mi mazala cijelo lice osim djelića koji bi nježno poljubila... Ali eto, sve je bilo uzalud. Uхватili su me i doveli ovamo. Ona je došla za mnom. Svakog je dana mogu vidjeti i po tome znam da sam živ. Zbog nje mi je život još uvijek drag.«

preuzeto s bitno.net

VAŽNOST I SNAGA MOLITVE

Na jednoj je rijeci popustila brana i bujica vode navalila je na obližnje selo. U selu je zavladala panika i ljudi su u žurbi pokušavali spasiti svoj život i živote svojih bližnjih.

Jedan je čovjek za to vrijeme usrdno molio: „Gospodine, cijeli svoj život sam bio dobar kršćanin, molio sam, išao na misu i vjerovao u Tebe. Spasi me!“

U molitvi ga je prekinuo susjed: „Susjede, dođi brzo! Imamo jedno mjesto u automobilu za tebe. Požuri da pobjegnemo prije nego što voda poplavi selo!“

„Hvala ti prijatelju“ – odgovori čovjek – „ali ja imam povjerenja u Gospodina i On će me spasiti.“ i nastavi dalje moliti.

Kako se razina vode podizala, ljudi su već počeli koristiti čamce u kretanju selom.

Čovjek se popeo na balkon svoje kuće jer je voda već prodrila u kuću i nastavio je moliti. U molitvi ga je opet prekinuo jedan sumještani: „Prijatelju, brzo! Razina vode je već preko jednog metra. Ako odmah ne napustimo selo, utopit ćemo se!“

Čovjek odgovori: „Dragi prijatelju, hvala ti na pomoći, ali mene će Gospodin spasiti.“ – i nastavi dalje moliti.

Kako se razina vode naglo dizala, čovjek se morao popeti na krov svoje kuće. I dalje je usrdno molio: „Gospodine, učini čudo i spasi moj život!“

Helikopter hitne pomoći oblijetao je selo u potrazi za preostalim stanovnicima. Ugledavši čovjeka na krovu kuće, spasioci su mu dobacili ljestve da se popne. Zahvalivši im, čovjek je ostao kod svojega. Napokon se razina vode podigla toliko da se utopio.

Došavši pred Gospodina, predbacio Mu je: „Gospodine, cijeli sam ti život služio u poniznosti i vjerovao sam Ti. Kad sam te molio da me spasiš, oglušio si se na moje molitve!“

Gospodin se nasmiješi i odgovori: „Sinko, triput si me zazvao i ja sam ti tri puta došao u pomoć: poslao sam ti automobil, čamac i helikopter. Samo što me ti nisi prepoznao.“

Draga braćo i sestre, svi smo mi svjesni važnosti i snage molitve. No, ipak još uvijek često ne vjerujemo do kraja da će nam Gospodin uslišati molitve, nego se dijelom i dalje pouzdajemo u svoje snage. Molimo, no u srcu nam uvijek tinja tračak nesigurnosti u Božji plan s našim životima. Jer, često se ono što bismo mi željeli ne slaže s onim što je Gospodin predodredio za nas. No, nemojmo zaboraviti da je ono, što mi u tom trenutku spoznajemo, samo dio velikog i savršenog plana koji naš Nebeski Otac ima za svakoga od nas. Zato imajmo povjerenja u Njega i vjerujmo da je svaki trenutak pomno i s ljubavlju predodređen za nas. I prihvatimo Njegovu volju u našim životima te budimo zahvalni na Ljubavi kojom nas obasipa.

Zapamtimo da nam Gospodin daje samo tri odgovora na naše molitve: „Da“, „Još ne“ i „Imam nešto bolje za tebe“.